

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 12.12.2006
KOM(2006) 787 endelig

2006/0276 (CNS)

Forslag til

RÅDETS DIREKTIV

om indkredsning og klassificering af europæisk kritisk infrastruktur og vurdering af behovet for at beskytte den

(forelagt af Kommissionen)

{ SEK(2006) 1648 }

{ SEC(2006) 1654 }

DA

DA

BEGRUNDELSE

1) BAGGRUNDEN FOR FORSLAGET

- **Begrundelse og formål**

På Det Europæiske Råds møde i juni 2004 blev Kommissionen anmodet om at udforme en overordnet strategi for beskyttelse af kritisk infrastruktur. Kommissionen vedtog den 20. oktober 2004 en meddelelse vedrørende beskyttelse af kritisk infrastruktur i forbindelse med bekæmpelse af terrorisme, der indeholder klare forslag til, hvordan EU kan forbedre forebyggelsen af, beredskabet i forbindelse med og reaktionen på terrorangreb, der påvirker kritisk infrastruktur.

Det Europæiske Råd gav i sine konklusioner af december 2004 vedrørende forebyggelse, beredskab og reaktion i forbindelse med terrorangreb og i EU's solidaritetsprogram om følgerne af terrortrusler og –angreb sin støtte til Kommissionens hensigt om at fremsætte et forslag til et europæisk program for beskyttelse af kritisk infrastruktur (EPCIP) og var enig i, at Kommissionen skal oprette et informations- og varslingsnetværk vedrørende kritisk infrastruktur (CIWIN).

I november 2005 vedtog Kommissionen en grønbog om et europæisk program for beskyttelse af kritisk infrastruktur, hvori der redegøres for de politiske muligheder for Kommissionen for at fastlægge, hvad der udgør kritisk infrastruktur, og hvordan der kan oprettes et informations- og varslingsnetværk vedrørende kritisk infrastruktur.

I december 2005 opfordrede Rådet (retlige og indre anliggender) Kommissionen til inden juni 2006 at fremsætte et forslag vedrørende beskyttelse af europæisk kritisk infrastruktur.

I dette forslag til direktiv fremlægges de foranstaltninger, Kommissionen foreslår med hensyn til at indkredse og klassificere europæisk kritisk infrastruktur, og en vurdering af behovet for at beskytte det.

- **Generel baggrund**

Der findes en række kritiske infrastrukturer i EU, hvis afbrydelse eller ødelæggelse ville påvirke to eller flere medlemsstater. Det kan også ske, at afbrydelse af kritisk infrastruktur i en medlemsstat får konsekvenser i en anden medlemsstat. Disse former for kritisk infrastruktur med en tværnational dimension bør indkredses og klassificeres som europæisk kritisk infrastruktur. Det kan kun ske ved hjælp af en fælles procedure for indkredsning og vurdering af behovet for beskyttelse.

I lyset af den tværnationale dimension vil en integreret EU-strategi, når der ses nærmere på svagheder og sårbarhed i forbindelse med kritisk infrastruktur, og hullerne i de forebyggende foranstaltninger indkredses, på nyttig vis supplere og øge værdien af de nationale programmer for beskyttelse af kritisk infrastruktur, der allerede findes i medlemsstaterne. En sådan strategi vil desuden i høj grad være med til at sikre det indre markeds fortsatte levedygtighed og evne til at skabe velstand.

Da de forskellige sektorer har særlig erfaring og ekspertise og særlige krav for så vidt angår beskyttelse af kritisk infrastruktur, bør der udvikles en fællesskabsstrategi for beskyttelse af

kritisk infrastruktur, der skal gennemføres under hensyntagen til sektorernes karakteristika og eksisterende sektorbaserede foranstaltninger. Der er behov for at udarbejde en fælles liste over sektorer med kritisk infrastruktur for derved at lette gennemførelsen af en sektorbaseret strategi for beskyttelse af kritisk infrastruktur.

- **Behov for fælles rammer**

Kun fælles rammer kan danne det nødvendige grundlag for en sammenhængende og ensartet gennemførelse af foranstaltninger til forbedring af beskyttelsen af europæisk kritisk infrastruktur og for en klar definition af alle relevante berørte parter respektive ansvar. Ikke-bindende, frivillige foranstaltninger vil være fleksible, men ikke danne det nødvendige stabile grundlag, da de ikke med tilstrækkelig tydelighed vil angive, hvem der gør hvad, og de vil heller ikke tydeliggøre, hvilke rettigheder og forpligtelser de involverede aktører i europæisk kritisk infrastruktur har.

Det er kun muligt at fastsætte en procedure for indkredsning og klassificering af europæisk kritisk infrastruktur og en fælles fremgangsmåde til vurdering af behovet for at forbedre beskyttelsen af sådan infrastruktur ved hjælp af et direktiv for derved at sikre:

- at der findes passende beskyttelsesniveauer for europæisk kritisk infrastruktur
- at alle berørte parter i forbindelse med europæisk kritisk infrastruktur har de samme rettigheder og forpligtelser
- at det indre markeds stabilitet bevares.

Beskadigelse eller tab af et stykke infrastruktur i en medlemsstat kan have negative konsekvenser for mange andre medlemsstater og for europæisk økonomi som helhed. Dette bliver i stadig højere grad sandsynligt i takt med, at ny teknologi (f.eks. Internettet) og liberaliseringen af markedet (f.eks. el- og gasforsyningen) medfører, at meget infrastruktur indgår som en del af et større net. I en sådan situation er beskyttelsesforanstaltningerne kun så stærke som det svageste led. Det betyder, at det er nødvendigt med et fælles beskyttelsesniveau.

- **En sektorbaseret dialog med de berørte parter**

En effektiv beskyttelse af kritisk infrastruktur kræver kommunikation, koordinering og samarbejde på nationalt plan og EU-plan mellem alle berørte parter.

Det er vigtigt, at den private sektor fuldt og helt involveres, da størstedelen af den kritiske infrastruktur er privat ejet og drevet. Hver operatør har brug for at kontrollere risikostyringen, da det normalt alene er operatørens beslutning, hvilke beskyttelsesforanstaltninger og planer for fortsættelsen af driften der skal gennemføres. Planlægningen af den fortsatte drift bør respektere de normale erhvervsprocesser og være logiske, og når det er muligt, bør mulige løsninger være baseret på kommercielle standardordninger.

Sektorerne har særlig erfaring og ekspertise og særlige krav for så vidt angår beskyttelse af kritisk infrastruktur.

I overensstemmelse med reaktionerne på grønbogen om EPCIP-programmet bør EU's strategi således fuldt og helt involvere den private sektor under hensyntagen til sektorenes karakteristika og eksisterende sektorbaserede foranstaltninger.

- **Gældende bestemmelser på det område, forslaget vedrører**

Der findes på nuværende tidspunkt på EU-plan ingen generelle bestemmelser om beskyttelse af kritisk infrastruktur. I dette direktiv fastsættes en procedure for indkredsning og klassificering af europæisk kritisk infrastruktur og en fælles fremgangsmåde til vurdering af behovet for at beskytte denne type infrastruktur.

Der findes en række sektorbaserede foranstaltninger, bl.a. følgende:

- I it-sektoren:

- (a) Forsyningspligt-direktivet (2002/22/EF), der bl.a. vedrører de offentlige elektroniske kommunikationsnetværkers integritet
- (b) Tilladelsesdirektivet (2002/20/EF), der bl.a. vedrører de offentlige elektroniske kommunikationsnetværkers integritet
- (c) Direktivet om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation (2002/58/EF), der bl.a. vedrører de offentlige elektroniske kommunikationsnetværkers sikkerhed
- (d) Rådets rammeafgørelse 2005/222/RIA af 24. februar 2005 om angreb på informationssystemer
- (e) Forordning (EF) nr. 460/2004 af 10. marts 2004 om oprettelse af et europæisk agentur for net- og informationssikkerhed

- I sundhedssektoren:

- (a) Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 2119/98/EF af 24. september 1998 om oprettelse af et net til epidemiologisk overvågning af og kontrol med overførbare sygdomme i Fællesskabet
- (b) Kommissionens direktiv 2003/94/EF af 8. oktober 2003 om principper og retningslinjer for god fremstillingspraksis for humanmedicinske lægemidler og testpræparater til human brug

- I finanssektoren:

- (a) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter
- (b) Normer for tilsynet med eurodetailbetalingssystemer, som Den Europæiske Centralbanks Styrelsesråd vedtog i juni 2003
- (c) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut

- (d) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/49/EF af 14. juni 2006 om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag
 - (e) Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om betalingstjenester i det indre marked og om ændring af direktiv 97/7/EF, 2000/12/EF og 2002/65/EF (KOM(2005) 603)
 - (f) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/46/EF af 18. september 2000 om adgang til at optage og udøve virksomhed som udsteder af elektroniske penge og tilsyn med en sådan virksomhed
 - (g) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF af 19. maj 1998 om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklings-systemer
- I transportsektoren:
 - (a) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 725/2004 af 31. marts 2004 om bedre sikring af skibe og havnefaciliteter
 - (b) Kommissionens forordning (EF) nr. 884/2005 af 10. juni 2005 om fastlæggelse af procedurer for Kommissionens inspektioner inden for maritim sikring
 - (c) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/65/EF af 26. oktober 2005 om bedre havnesikring
 - (d) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2320/2002 af 16. december 2002 om fastsættelse af fælles bestemmelser om sikkerhed inden for civil luftfart
 - (e) Kommissionens forordning (EF) nr. 622/2003 af 4. april 2003 om foranstaltninger til gennemførelse af grundlæggende fælles normer for luftfartssikkerhed
 - (f) Kommissionens forordning (EF) nr. 1217/2003 af 4. juli 2003 om specifikationer for nationale kvalitetskontrolprogrammer vedrørende sikkerhed inden for civil luftfart
 - (g) Kommissionens forordning (EF) nr. 1486/2003 af 22. august 2003 om fastlæggelse af procedurer for Kommissionens inspektioner af sikkerheden inden for civil luftfart
 - (h) Kommissionens forordning (EF) nr. 68/2004 af 15. januar 2004 om ændring af forordning (EF) nr. 622/2003 om foranstaltninger til gennemførelse af grundlæggende fælles normer for luftfartssikkerhed
 - (i) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 849/2004 af 29. april 2004 om ændring af forordning (EF) nr. 2320/2002 om fastsættelse af fælles bestemmelser om sikkerhed inden for civil luftfart

- (j) Kommissionens forordning (EF) nr. 1138/2004 af 21. juni 2004 om en fælles definition af kritiske zoner i security-beskyttede områder i lufthavne
- (k) Kommissionens forordning (EF) nr. 781/2005 af 24. maj 2005 om ændring af forordning (EF) nr. 622/2003 om foranstaltninger til gennemførelse af grundlæggende fælles normer for luftfartssikkerhed
- (l) Kommissionens forordning (EF) nr. 857/2005 af 6. juni 2005 om ændring af forordning (EF) nr. 622/2003 om foranstaltninger til gennemførelse af grundlæggende fælles normer for luftfartssikkerhed
- (m) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/14/EF af 26. februar 2001 om tildeling af jernbaneinfrastrukturkapacitet og opkrævning af afgifter for brug af jernbaneinfrastruktur samt sikkerhedscertificering
- (n) Transport af farligt gods er omfattet af direktiv 96/49/EF (ændret ved direktiv 2004/110/EF, hvorved RID 2005 blev vedtaget)
- (o) Konventionen om fysisk beskyttelse af nukleare materialer (undertegnet i 1980, tiltrådt i 1981 og trådt i kraft i 1987)

- I den kemiske sektor:

- (a) Farlige installationer under Seveso II-direktivet (Rådets direktiv 96/82/EF af 9. december 1996 om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer (Seveso II-direktivet), ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 16. december 2003.

- I den nukleare sektor:

- (a) Rådets direktiv 89/618/Euratom af 27. november 1989 om oplysning af befolkningen om, hvorledes den skal forholde sig, samt om sundhedsmæssige foranstaltninger i tilfælde af strålingsfare
- (b) Rådets beslutning 87/600/Euratom af 14. december 1987 om en fællesskabsordning for hurtig udveksling af information i tilfælde af strålingsfare.

- **Overensstemmelse med andre EU-politikker og -mål**

Dette forslag er fuldt ud i overensstemmelse med EU's mål, særlig med hensyn til "at bevare og udbygge Unionen som et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, hvor der er fri bevægelighed for personer, kombineret med passende foranstaltninger vedrørende kontrol ved de ydre grænser, asyl, indvandring og forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet".

Forslaget er i overensstemmelse med andre politikker, da det ikke sigter mod at erstatte eksisterende foranstaltninger, men at supplere dem for at forbedre beskyttelsen af europæisk kritisk infrastruktur.

2) HØRING AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSE

• Høring af interesserede parter

Alle relevante berørte parter er blevet hørt i forbindelse med udformningen af EPCIP-programmet. Det er sket ved hjælp af følgende:

- Grønbogen om beskyttelse af europæisk kritisk infrastruktur blev vedtaget den 17. november 2005, idet høringsperioden udløb den 15. januar 2006. 22 medlemsstater har officielt svaret på høringen. Ca. 100 private sektorrepræsentanter fremkom også med bemærkninger til grønningen. I svarene blev der generelt givet støtte til idéen om EPCIP-programmet.
- Kommissionen afholdt tre seminarer om beskyttelse af kritisk infrastruktur (i juni 2005, september 2005 og marts 2006). Alle tre seminarer havde deltagelse af repræsentanter for medlemsstaterne. Den private sektor blev inviteret til seminarer, der blev afholdt i september 2005 og marts 2006.
- Der blev afholdt uformelle møder med kontaktpunkter for beskyttelse af kritisk infrastruktur. Kommissionen var vært for to møder for medlemsstaternes kontaktpunkter for beskyttelse af kritisk infrastruktur (december 2005 og februar 2006).
- Der blev afholdt uformelle møder med repræsentanter for den private sektor. Der blev afholdt adskillige uformelle møder med repræsentanter for særlige private virksomheder og erhvervsorganisationer.
- Internt i Kommissionen blev der i forbindelse med arbejdet med udviklingen af EPCIP-programmet afholdt regelmæssige møder i undergrupper vedrørende beskyttelse af kritisk infrastruktur under den tværtjenstlige gruppe vedrørende de interne aspekter af terrorisme.

• Ekspertbistand

Den foreliggende ekspertise blev indsamlet gennem adskillige møder og seminarer i 2004, 2005 og 2006 samt gennem høringsproceduren vedrørende grønningen om EPCIP-programmet. Der blev indsamlet oplysninger fra alle relevante aktører.

• Konsekvensanalyse

Der er vedlagt en kopi af konsekvensanalysen vedrørende EPCIP-programmet.

3) FORSLAGETS RETLIGE ASPEKTER

• Resumé af forslaget

Den foreslåede foranstaltning fastlægger generelle rammer for indkredsning og klassificering af europæisk kritisk infrastruktur og for vurdering af behovet for at forbedre beskyttelsen heraf.

- **Retsgrundlag**

Retsgrundlaget for forslaget er artikel 308 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

- **Subsidiaritetsprincippet**

Subsidiaritetsprincippet er respekteret, da de foranstaltninger, der træffes via dette forslag, ikke kan gennemføres af nogen enkelt medlemsstat og derfor bedre kan træffes på EU-plan. Selv om det er den enkelte medlemsstats ansvar at beskytte kritisk infrastruktur inden for dens jurisdiktion, er det vigtigt for EU's sikkerhed at sikre, at infrastruktur, hvis afbrydelse eller ødelæggelse kan have konsekvenser i to eller flere medlemsstater eller i en enkelt medlemsstat, hvis den kritiske infrastruktur er beliggende i en anden medlemsstat, er tilstrækkeligt beskyttet, og at en eller flere medlemsstater ikke gøres sårbare som følge af svagheder eller lave sikkerhedsstandarder i andre medlemsstater. Lignende regler vedrørende sikkerhed ville også være med til at sikre, at konkurrencereglerne på det indre marked ikke forvrides.

- **Proportionalitetsprincippet**

Forslaget går ikke længere end, hvad der er nødvendigt for at nå de underliggende mål om at forbedre beskyttelsen af europæisk kritisk infrastruktur. Hovedidéerne i forslaget omfatter oprettelse af en basiskoordineringsmekanisme på EU-plan, pligt for medlemsstaterne til at indkredse deres kritiske infrastruktur, gennemførelse af et sæt grundlæggende sikkerhedsforanstaltninger for kritisk infrastruktur og indkredsning og klassificering af væsentlig europæisk kritisk infrastruktur. Forslaget indeholder derfor det mindste antal krav, der er nødvendige for at begynde at forbedre beskyttelsen af kritisk infrastruktur. Det er ikke muligt i tilstrækkelig grad at nå dette mål ved hjælp af andre foranstaltninger, f.eks. vedtagelse af retningslinjer for EPCIP-programmet, da dette slutteligt ikke vil sikre et bedre beskyttelsesniveau i hele EU og fuld deltagelse af alle de berørte parter.

- **Reguleringsmiddel/-form**

Medlemsstaterne anvender forskellige fremgangsmåder for så vidt angår beskyttelse af kritisk infrastruktur og har forskellige retssystemer. Et direktiv er derfor bedst egnet til at etablere en fælles procedure for indkredsning og klassificering af europæisk kritisk infrastruktur og en fælles fremgangsmåde for vurdering af behovet for at forbedre beskyttelsen heraf.

4) BUDGETMÆSSIGE KONSEKVENSER

De budgetmæssige følger vurderes i den ledsagende finansieringsoversigt.

Programmet om forebyggelse, beredskab og konsekvensstyring i forbindelse med terrorisme og andre sikkerhedsrelaterede risici for perioden 2007-2013 vil som en del af det generelle program vedrørende sikkerhed og sikring af friheder bidrage til gennemførelsen af dette direktiv for så vidt angår beskyttelse af mennesker mod sikkerhedsrisici og beskyttelse af de fysiske ressourcer, tjenester og informationsteknologifaciliteter, netværker og infrastrukturaktiver, hvis afbrydelse eller ødelæggelse vil have alvorlige virkninger for de kritiske samfundsmæssige funktioner.

Dette program finder ikke anvendelse på forhold, der er omfattet af andre finansielle instrumenter, særlig instrumentet for hurtig indsats i katastrofesituationer, og EU's solidaritetsfond.

5) YDERLIGERE OPLYSNINGER

• **Ophævelse af gældende retsfor skrifter**

Ingen gældende retsfor skrifter skal ophæves.

• **Nærmere redegørelse for forslaget**

Artikel 1 - Emnet for direktivet præsenteres. I direktivet fastsættes en fælles procedure for indkredsning og klassificering af europæisk kritisk infrastruktur, dvs. de former for infrastruktur, hvis ødelæggelse eller afbrydelse vil påvirke to eller flere medlemsstater eller en enkelt medlemsstat, hvis den kritiske infrastruktur befinder sig i en anden medlemsstat. I direktivet indføres også en fælles fremgangsmåde til vurdering af behovet for at forbedre beskyttelsen af europæisk kritisk infrastruktur. Vurderingen vil hjælpe med til at forberede særlige beskyttelsesforanstaltninger i de enkelte sektorer med kritisk infrastruktur.

Artikel 2 – Indeholder en liste over de relevante grundlæggende definitioner i direktivet.

Artikel 3 – Vedrører proceduren for indkredsning af europæisk kritisk infrastruktur. Ved europæisk kritisk infrastruktur forstås kritisk infrastruktur, hvis afbrydelse eller ødelæggelse i væsentlig grad vil påvirke to eller flere medlemsstater, eller en enkelt medlemsstat, hvis den kritiske infrastruktur befinder sig i en anden medlemsstat. Proceduren består af tre trin. Først udvikler Kommissionen sammen med medlemsstaterne og de relevante berørte parter overordnede og sektorbaserede kriterier, der skal anvendes til at indkredse europæisk kritisk infrastruktur, og som derefter vedtages ved hjælp af komitologiproceduren. De overordnede kriterier udvikles på grundlag af, hvor alvorlige følgerne af afbrydelsen eller ødelæggelsen af den kritiske infrastruktur vil være. Følgende bør om muligt vurderes i forbindelse med den enkelte infrastruktur:

- offentlig virkning (antal mennesker i befolkningen, der påvirkes)
- økonomisk virkning (størrelsen af det økonomiske tab og/eller forringelse af varer og tjenester)
- miljømæssig virkning
- politiske virkninger
- psykologiske virkninger
- følger for folkesundheden.

Hver medlemsstat indkredser derefter den infrastruktur, der opfylder kriterierne. Derefter giver medlemsstaterne Kommissionen meddelelse om den pågældende infrastruktur. Det relevante arbejde iværksættes i prioriterede sektorer med kritisk infrastruktur, som Kommissionen hvert år udvælger blandt dem, der er anført i bilag I. Listen over sektorer med kritisk infrastruktur i bilag I kan ændres ved komitologiproceduren, for så vidt som det ikke

udvider direktivets anvendelsesområde. Dette indebærer, at formålet med at ændre listen især vil være at præcisere indholdet. Kommissionen finder, at transport- og energisektoren er blandt de umiddelbart prioriterede sektorer, hvor der skal træffes foranstaltninger.

Artikel 4 – Proceduren for klassificering af europæisk kritisk infrastruktur fastsættes. Efter at indkredsningen er afsluttet i medfør af artikel 3, udarbejder Kommissionen et udkast til en liste over europæisk kritisk infrastruktur. Udkastet er baseret på meddelelserne fra medlemsstaterne og andre relevante oplysninger fra Kommissionen. Listen vedtages derefter via udvalgsmetoden.

Artikel 5 – Sikkerhedsplaner for operatører. I medfør af artikel 5 kræves det, at alle ejere/operatører af kritisk infrastruktur, der er indkredset som europæisk kritisk infrastruktur, udformer en sikkerhedsplan for operatører, hvor de aktiver, som ejerne og operatørerne af den kritiske infrastruktur har, identificeres, og der findes relevante sikkerhedsløsninger med henblik på at beskytte dem. I bilag II fastsættes det, hvad sådanne sikkerhedsplaner for operatører mindst skal indeholde:

- identifikation af vigtige aktiver
- gennemførelse af en risikoanalyse på grundlag af alvorlige trusselsscenerier, hver aktivs sårbarhed og potentielle konsekvenser
- indkredsning, udvælgelse og prioritering af modforholdsregler og procedurer med en sontring mellem:
 - **permanente sikkerhedsforanstaltninger** med præcisering af, hvilke investeringer og midler der er nødvendige for sikkerheden, men som ejeren/operatøren ikke kan træffe med kort varsel; dette omfatter oplysninger om generelle foranstaltninger, tekniske foranstaltninger (herunder installering af detektorer, adgangskontrol samt beskyttelses- og forebyggelsesmidler), organisatoriske foranstaltninger (herunder varslingsprocedurer og krisestyring), kontrolforanstaltninger, kommunikation, bevidstgørelse og uddannelse samt sikring af informationssystemer
 - **graderede sikkerhedsforanstaltninger**, der aktiveres afhængig af risiko- og trusselniveauet.

Hver sektor med kritisk infrastruktur kan udvikle sektorspecifikke sikkerhedsplaner for operatører, der er baseret på minimumskravene i bilag II. Sådanne sektorspecifikke sikkerhedsplaner kan vedtages ved hjælp af komitologiproceduren.

I de sektorer, hvor der allerede findes lignende forpligtelser, fastsættes det i artikel 5, stk. 2, at der er mulighed for at blive fritaget for forpligtelserne i forbindelse med sikkerhedsplanen; dette kan ske ved en beslutning truffet ved hjælp af komitologiproceduren. Det erkendes, at Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/65/EF af 26. oktober 2006 om bedre havnesikring allerede opfylder kravet om at udforme en sikkerhedsplan for operatører.

Når der er udformet en sikkerhedsplan for operatører, bør hver ejer/operatør af europæisk kritisk infrastruktur forelægge den for medlemsstatens relevante myndigheder. Hver medlemsstat vil etablere et overvågningssystem vedrørende sikkerhedsplaner for operatører, der skal sikre, at der gives tilstrækkelig feedback til ejere/operatører af europæisk kritisk

infrastruktur vedrørende kvaliteten af sikkerhedsplanen, særlig hvor hensigtsmæssig den er for så vidt angår risiko- og trusselvurderingen.

Artikel 6 – Sikkerhedsforbindelsesofficerer. I artikel 6 kræves det, at alle ejere/operatører af kritisk infrastruktur, der er indkredset som europæisk kritisk infrastruktur, udpeger en sikkerhedsforbindelsesofficer. Sikkerhedsforbindelsesofficeren skal fungere som kontaktpunkt i forbindelse med sikkerhedsspørgsmål mellem de ansvarlige for europæisk kritisk infrastruktur og de relevante myndigheder for beskyttelse af kritisk infrastruktur i medlemsstaterne. Sikkerhedsforbindelsesofficeren skal derfor have tilsendt alle relevante oplysninger om beskyttelse af kritisk infrastruktur fra medlemsstaternes myndigheder og er ansvarlig for at videresende relevante oplysninger fra de ansvarlige for europæisk kritisk infrastruktur til medlemsstaten.

Artikel 7 – Indberetning. I artikel 7 indføres en række indberetningsforanstaltninger. Hver medlemsstat skal gennemføre en risiko- og trusselvurdering for europæisk kritisk infrastruktur. Oplysningerne skal danne grundlag for medlemsstaternes dialog om sikkerhedsspørgsmål (tilsyn) med de ansvarlige for den europæiske kritiske infrastruktur som anført i artikel 5. Da det i artikel 5 kræves, at ejere/operatører af europæisk kritisk infrastruktur udformer sikkerhedsplaner for operatører og sender dem til medlemsstaternes myndigheder, anmodes hver medlemsstat om at udarbejde en generel oversigt over de former for sårbarhed, trusler og risici, de har fundet i hver sektor med kritisk infrastruktur, og sende oplysningerne til Kommissionen. Oplysningerne vil danne grundlag for Kommissionens vurdering af, om der kræves yderligere beskyttelsesforanstaltninger. Oplysningerne kan senere anvendes til at udvikle konsekvensvurderinger, der kan ledsage fremtidige forslag på området.

Det fastsættes desuden i artiklen, at der skal udvikles fælles metoder til gennemførelse af risiko-, trussels- og sårbarhedsvurderinger af europæisk kritisk infrastruktur. Sådanne fælles metoder skal vedtages ved anvendelse af udvalgsmetoden.

Artikel 8 – Kommissionens støtte til europæisk kritisk infrastruktur. Kommissionen vil støtte ejere/operatører af europæisk kritisk infrastruktur ved at give adgang til bedste praksis og de bedste metoder i forbindelse med beskyttelse af kritisk infrastruktur. Kommissionen vil påtage sig at indsamle disse oplysninger fra forskellige kilder (f.eks. medlemsstaterne og egne optegnelser) og stille dem til rådighed for de berørte.

Artikel 9 – Kontaktpunkter for beskyttelse af kritisk infrastruktur. For at sikre samarbejdet og koordineringen af spørgsmål vedrørende beskyttelse af kritisk infrastruktur kræves det, at hver medlemsstat udpeger et kontaktpunkt for beskyttelse af kritisk infrastruktur. Kontaktpunktet skal koordinere spørgsmål vedrørende beskyttelse af kritisk infrastruktur internt i medlemsstaten, med andre medlemsstater og med Kommissionen.

Artikel 10 - Fortrolighed og udveksling af oplysninger om beskyttelse af kritisk infrastruktur. Fortrolighed og udveksling af oplysninger om beskyttelse af kritisk infrastruktur udgør vigtige og følsomme elementer af arbejdet med beskyttelsen. Som følge heraf kræves det i direktivet, at Kommissionen og medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger for at beskytte oplysningerne. Alle personer, der behandler klassificerede oplysninger om beskyttelse af kritisk infrastruktur, skal sikkerhedsgodkendes af medlemsstaternes myndigheder.

Artikel 11 – Udvalg. Visse af direktivets elementer vil blive gennemført ved anvendelse af komitologiproceduren. Udvalget vil bestå af kontaktpunkterne for beskyttelse af kritisk

infrastruktur. Rådgivningsproceduren vil blive anvendt med henblik på artikel 5, stk. 2, når bestemte sektorer skal fritages fra pligten til at udforme en sikkerhedsplan for operatører.

Forskriftsproceduren vil blive anvendt i forbindelse med følgende spørgsmål:

- Artikel 3, stk. 1 – vedtagelse af overordnede og sektorspecifikke kriterier for indkredsning af europæisk kritisk infrastruktur.
- Artikel 3, stk. 2 - ændring af listen over sektorer med kritisk infrastruktur i bilag I.
- Artikel 4, stk. 2 - vedtagelse af udkastet til en liste over europæisk kritisk infrastruktur.
- Artikel 5, stk. 2 – fastsættelse af sektorspecifikke krav vedrørende sikkerhedsplaner for operatører.
- Artikel 7, stk. 2 - udformning af en fælles model for overordnede rapporter om risici, trusler og sårbarhed.
- Artikel 7, stk. 4 – fastsættelse af fælles metoder til gennemførelse af risiko-trussels- og sårbarhedsvurderinger.

Forslag til

RÅDETS DIREKTIV

om indkredsning og klassificering af europæisk kritisk infrastruktur og vurdering af behovet for at beskytte den

(EØS-relevant tekst)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 308,

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 203,

under henvisning til forslag fra Kommissionen¹,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet²,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank³, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I juni 2004 anmodede Det Europæiske Råd om, at der blev udarbejdet en overordnet strategi for beskyttelse af kritisk infrastruktur⁴. Som reaktion herpå vedtog Kommissionen den 20. oktober 2004 en meddelelse vedrørende beskyttelse af kritisk infrastruktur i forbindelse med bekæmpelse af terrorisme⁵, der indeholder forslag til, hvordan EU kan forbedre forebyggelsen af, beredskabet i forbindelse med og reaktionen på terrorangreb, der påvirker kritisk infrastruktur.
- (2) Den 17. november 2005 vedtog Kommissionen en grøn bog om et europæisk program for beskyttelse af kritisk infrastruktur⁶, hvori der redegøres for de politiske muligheder for at fastlægge programmet og oprette et informations- og varslingsnetværk vedrørende kritisk infrastruktur (CIWIN). Reaktionen på grønbogen viste tydeligt, at der er behov for på fællesskabsplan at etablere rammer for beskyttelse af kritisk infrastruktur. Det blev erkendt, at der er behov for at øge mulighederne for at beskytte kritisk infrastruktur i EU og mindske kritisk infrastrukturens sårbarhed. Betydningen af subsidiaritetsprincippet og dialog med de berørte blev fremhævet.

¹ EUT C [...] af [...], s. [...].

² EUT C [...] af [...], s. [...].

³ EUT C [...] af [...], s. [...].

⁴ Rådets dokument nr. 10679/2/04 REV 2.

⁵ KOM(2004) 702.

⁶ KOM(2005) 576.

- (3) I december 2005 opfordrede Rådet (retlige og indre anliggender) Kommissionen til at fremsætte forslag til et europæisk program for beskyttelse af kritisk infrastruktur (EPCIP-programmet) og besluttede, at det skulle omfatte alle former for farer, idet der dog skulle lægges særlig vægt på trusler som følge af terrorisme. Der skulle tages hensyn til menneskeskabte teknologiske katastrofer og naturkatastrofer i forbindelse med beskyttelsen af kritisk infrastruktur, men terrortruslen skulle have førsteprioritet. Hvis det i en sektor med kritisk infrastruktur konstateres, at beskyttelsesniveauet i forbindelse med en særlig stor trussel er tilstrækkeligt, bør de berørte parter koncentrere sig om andre trusler, som de stadig er sårbare over for.
- (4) Hovedansvaret for at beskytte kritisk infrastruktur påhviler på nuværende tidspunkt medlemsstaterne og ejerne/operatørerne af kritisk infrastruktur. Dette bør ikke ændres.
- (5) Der findes et vist antal kritiske infrastrukturer i Fællesskabet, hvis afbrydelse eller ødelæggelse i væsentlig grad ville påvirke to eller flere medlemsstater, eller en anden medlemsstat end den, hvori den kritiske infrastruktur befinder sig. Det kan have konsekvenser på tværs af grænser og sektorer som følge af den gensidige afhængighed af indbyrdes forbundet infrastruktur. Disse former for europæisk kritisk infrastruktur bør indkredses og klassificeres ved hjælp af en fælles procedure. Det bør inden for fælles rammer vurderes, om der er behov for at forbedre beskyttelsen heraf. Bilaterale samarbejdsordninger mellem medlemsstaterne på området beskyttelse af kritisk infrastruktur udgør et veletableret og effektivt middel til at tage fat på problemer med kritisk infrastruktur, der går på tværs af grænserne. EPCIP-programmet bør bygge på et sådant samarbejde.
- (6) Da de forskellige sektorer har særlig erfaring og ekspertise og særlige krav for så vidt angår beskyttelse af kritisk infrastruktur, bør der udvikles en fællesskabsstrategi for beskyttelse af kritisk infrastruktur, der skal gennemføres under hensyntagen til sektorenes karakteristika og eksisterende sektorbaserede foranstaltninger, herunder de allerede eksisterende på EU-plan, nationalt og regionalt plan, og når der allerede er indgået relevante aftaler mellem ejere/operatører af kritisk infrastruktur om gensidig bistand på tværs af grænserne. Da den private sektor spiller en meget betydelig rolle i forbindelse med tilsyn og risikostyring, planer for fortsættelse af driften og genetablering efter en katastrofe, er det nødvendigt, at Fællesskabets strategi er med til at fremme fuld inddragelse af den private sektor. Der er brug for at udarbejde en fælles liste over sektorer med kritisk infrastruktur for derved at lette gennemførelsen af den sektorbaserede strategi for beskyttelse af kritisk infrastruktur.
- (7) Den enkelte ejer/operatør af europæisk kritisk infrastruktur bør udforme en sikkerhedsplan for operatører, hvori de kritiske aktiver indkredses, og de relevante sikkerhedsløsninger fastsættes. Der bør i sikkerhedsplanen for operatører tages hensyn til sårbarheds-, trussels- og risikovurderinger samt andre relevante oplysninger fra medlemsstaternes myndigheder.
- (8) Hver ejer/operatør af europæisk kritisk infrastruktur bør udpege en sikkerhedsforbindelsesofficer for derved at lette samarbejdet og kommunikationen med de relevante nationale myndigheder for beskyttelse af kritisk infrastruktur.
- (9) En effektiv indkredsning af risici, trusler og sårbarhed i de særlige sektorer kræver kommunikation mellem både ejere/operatører af europæisk kritisk infrastruktur og medlemsstaterne og mellem medlemsstaterne og Kommissionen. Hver medlemsstat

bør indsamle oplysninger vedrørende europæisk kritisk infrastruktur, der er beliggende på dens område. Kommissionen bør modtage generelle oplysninger fra medlemsstaterne om sårbarhed, trusler og risici, herunder relevante oplysninger om mulige mangler og afhængighed på tværs af sektorer, som bør udgøre grundlaget for udformningen af specifikke forslag til forbedring af beskyttelsen af europæisk kritisk infrastruktur, når det er nødvendigt.

- (10) For at gøre det lettere at forbedre beskyttelsen af europæisk kritisk infrastruktur bør der udvikles fælles metoder til indkredsning og klassificering af sårbarhed, trusler og risici i forbindelse med infrastrukturen.
- (11) Kun fælles rammer kan skabe det nødvendige grundlag for en sammenhængende gennemførelse af foranstaltninger til beskyttelse af europæisk kritisk infrastruktur og klart fastslå alle relevante berørte parters ansvar. Ejere/operatører af europæisk kritisk infrastruktur bør have adgang til bedste praksis og de bedste metoder for så vidt angår beskyttelse af kritisk infrastruktur.
- (12) En effektiv beskyttelse af kritisk infrastruktur kræver kommunikation, koordinering og samarbejde på nationalt plan og fællesskabsplan. Det opnås bedst gennem udnævnelse af kontaktpunkter for beskyttelse af kritisk infrastruktur i hver medlemsstat, som bør koordinere spørgsmål i forbindelse med denne beskyttelse internt, samt med andre medlemsstater og Kommissionen.
- (13) For at udvikle aktiviteter i forbindelse med beskyttelse af kritisk infrastruktur på områder, der kræver en vis grad af fortrolighed, er det hensigtsmæssigt at sikre en sammenhængende og sikker udveksling af oplysninger inden for rammerne af dette direktiv. Visse oplysninger om beskyttelse af kritisk infrastruktur er af en sådan art, at offentliggørelsen af dem ville underminere beskyttelsen af offentlighedens interesser for så vidt angår den offentlige sikkerhed. Særlige data om kritisk infrastruktur, som kan anvendes til at planlægge og handle med henblik på at forårsage uacceptable følger for infrastrukturen, bør klassificeres, og der bør på både fællesskabs- og medlemsstatsplan kun gives adgang hertil, når der behov herfor.
- (14) Informationsdeling for så vidt angår kritisk infrastruktur bør ske i en atmosfære af tillid og sikkerhed. Informationsdeling kræver relationer, der bygger på tillid, således at virksomheder og organisationer ved, at deres følsomme oplysninger i tilstrækkelig grad beskyttes. For at fremme informationsdeling bør det være klart for erhvervslivet, at fordelene ved at fremlægge oplysninger vedrørende kritisk infrastruktur overskygger udgifterne for erhvervslivet og samfundet generelt. Informationsdeling om beskyttelse af kritisk infrastruktur bør derfor fremmes.
- (15) Dette direktiv supplerer de eksisterende sektorbaserede foranstaltninger på fællesskabsplan og i medlemsstaterne. De steder, hvor der allerede findes EU-mekanismer, bør disse fortsat anvendes og hjælpe med til at sikre en generel gennemførelse af dette direktiv.

- (16) Foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen⁷.
- (17) Målet for dette direktiv, dvs. indførelsen af en procedure for indkredsning og klassificering af europæisk kritisk infrastruktur og en fælles fremgangsmåde til vurdering af behovene for at forbedre beskyttelsen af denne infrastruktur, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af foranstaltningernes omfang bedre gennemføres på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (18) Dette direktiv er i overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder og de principper, som anerkendes i bl.a. Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder -

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1
Genstand

I dette direktiv fastsættes en procedure for indkredsning og klassificering af europæisk kritisk infrastruktur og en fælles fremgangsmåde til vurdering af behovet for at beskytte denne type infrastruktur.

Artikel 2
Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- a) "kritisk infrastruktur": aktiver eller dele deraf, der er væsentlige for opretholdelsen af kritiske samfundsmæssige funktioner, herunder forsyningskæden og menneskers sundhed, sikkerhed og økonomiske eller sociale velfærd
- b) "europæisk kritisk infrastruktur": kritisk infrastruktur, hvis afbrydelse eller ødelæggelse i væsentlig grad ville påvirke to eller flere medlemsstater, eller en enkelt medlemsstat, hvis den kritiske infrastruktur befinder sig i en anden medlemsstat; dette omfatter også virkningerne som følge af afhængighed på tværs af sektorerne af andre typer infrastruktur
- c) "truslens alvor": hvor alvorlige konsekvenserne af, at en bestemt infrastruktur afbrydes eller ødelægges, er med hensyn til:
- offentlig virkning (antal mennesker i befolkningen, der påvirkes)

⁷ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

- økonomisk virkning (størrelsen af det økonomiske tab og/eller forringelse af varer og tjenester)
 - miljømæssig virkning
 - politiske virkninger
 - psykologiske virkninger
 - følger for folkesundheden
- d) "sårbarhed": et kendetegn ved en del af den kritiske infrastrukturens udformning, anvendelse eller drift, der gør, at den kan trues af afbrydelse eller ødelæggelse, og som omfatter afhængighed af andre typer infrastruktur
- e) "trussel": ethvert tegn eller enhver omstændighed eller begivenhed, der eventuelt vil kunne afbryde eller ødelægge kritisk infrastruktur eller en del deraf
- f) "risiko": muligheden for tab, skade eller personskade under hensyn til den værdi, ejeren/operatøren tillægger aktivet, og virkningen af tab eller ændring af aktivet og sandsynligheden for, at det ved hjælp af en særlig trussel vil blive udnyttet, at aktivet har specifik sårbarhed
- g) "oplysninger om beskyttelse af kritisk infrastruktur": særlige data om kritisk infrastruktur, som, hvis de blev offentliggjort, kunne anvendes til at planlægge og handle med henblik på at sikre, at infrastrukturen svigter, eller at forårsage uacceptable følger for den.

Artikel 3

Indkredsning af europæisk kritisk infrastruktur

1. De generelle og sektorbaserede kriterier, der skal anvendes til at indkredse europæisk kritisk infrastruktur, vedtages efter proceduren i artikel 11, stk. 3. De kan ændres efter proceduren i artikel 11, stk. 3.

De overordnede kriterier, der anvendes generelt på alle sektorer med kritisk infrastruktur, udvikles under hensyntagen til, hvor alvorlige følgerne af, at særlig infrastruktur afbrydes eller ødelægges, er. De vedtages senest [*et år efter dette direktivs ikrafttræden*].

De sektorbaserede kriterier fastsættes for prioriterede sektorer, men der tages hensyn til de særlige kendetegn for de enkelte sektorer med kritisk infrastruktur, og de relevante berørte parter inddrages, når det er hensigtsmæssigt. De vedtages for hver prioriteret sektor senest ét år efter klassificeringen som prioriteret sektor.

2. Kommissionen indkredser hvert år blandt de sektorer, der er nævnt i bilag I, de prioriterede sektorer, der skal anvendes med henblik på at fastsætte de i stk. 1 omhandlede kriterier.

Bilag I kan ændres efter proceduren i artikel 11, stk. 3, for så vidt som det ikke udvider direktivets anvendelsesområde.

3. Hver medlemsstat indkredser den kritiske infrastruktur, der er beliggende på dens område, og den kritiske infrastruktur uden for dens område, som kan påvirke den, og som opfylder de kriterier, der vedtaget i medfør af stk. 1 og 2.

Hver medlemsstat giver Kommissionen meddelelse om den således indkredsede infrastruktur senest ét år efter vedtagelsen af de relevante kriterier og derefter løbende.

Artikel 4

Klassificering af europæisk kritisk infrastruktur

1. På grundlag af meddelelserne i medfør af artikel 3, stk. 3, andet afsnit, og alle andre oplysninger, Kommissionen råder over, foreslår den en liste over kritisk infrastruktur, der skal klassificeres som europæisk kritisk infrastruktur.
2. Listen over kritisk infrastruktur, der er klassificeret som europæisk kritisk infrastruktur, vedtages efter proceduren i artikel 11, stk. 3.

Listen kan ændres efter proceduren i artikel 11, stk. 3.

Artikel 5

Sikkerhedsplan for operatører

1. Hver medlemsstat kræver, at ejerne/operatørerne af hver enkelt europæisk infrastruktur, der er beliggende på dens område, udformer og ajourfører en sikkerhedsplan for operatører og mindst hvert andet år gennemgår den.
2. I sikkerhedsplanen for operatører indkredses den kritiske infrastrukturens aktiver, og der fastsættes relevante sikkerhedsmæssige løsninger med henblik på beskyttelsen heraf i overensstemmelse med bilag II. Der kan efter proceduren i artikel 11, stk. 3, vedtages sektorspecifikke krav vedrørende sikkerhedsplanen for operatører, der tager hensyn til eksisterende fællesskabsforanstaltninger.

Kommissionen, der handler i overensstemmelse med proceduren i artikel 11, stk. 2, kan anse kravet om at udforme og ajourføre en sikkerhedsplan for operatører for at være opfyldt, hvis de foranstaltninger, der finder anvendelse på de specifikke sektorer, der er nævnt i bilag I, er truffet.

3. Ejeren/operatøren af europæisk kritisk infrastruktur forelægger en sikkerhedsplan for operatører for den relevante medlemsstats myndigheder inden ét år at regne fra klassificeringen af den kritiske infrastruktur som europæisk kritisk infrastruktur.

Hvis der på grundlag af stk. 2 vedtages sektorspecifikke krav vedrørende sikkerhedsplanen for operatører, forelægges den ændrede sikkerhedsplan for den relevante medlemsstats myndigheder inden ét år at regne fra vedtagelsen af de sektorspecifikke krav.

4. Hver medlemsstat etablerer et system, der sikrer en hensigtsmæssig og regelmæssig kontrol med sikkerhedsplanerne for operatører og gennemførelsen heraf på grundlag af de risiko- og trusselvurderinger, der gennemføres i medfør af artikel 7, stk. 1.

5. Kravet om at udforme en sikkerhedsplan for operatører anses for opfyldt, hvis Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/65/EF af 26. oktober 2006 om bedre havnesikring overholdes.

Artikel 6
Sikkerhedsforbindelsesofficerer

1. Hver medlemsstat kræver, at ejere/operatører af europæisk kritisk infrastruktur på deres område skal udpege en sikkerhedsforbindelsesofficer som kontaktpunkt i forbindelse med sikkerhedsmæssige spørgsmål mellem ejeren/operatøren af infrastrukturen og medlemsstatens relevante myndigheder for beskyttelse af kritisk infrastruktur. Sikkerhedsforbindelsesofficeren udpeges inden ét år efter klassificeringen af kritisk infrastruktur som europæisk kritisk infrastruktur.
2. Hver medlemsstat fremsender oplysninger om de indkredsede risici og trusler til deres sikkerhedsforbindelsesofficer for den pågældende europæiske kritiske infrastruktur.

Artikel 7
Indberetning

1. Hver medlemsstat foretager en risiko- og trusselvurdering i forbindelse med den europæiske kritiske infrastruktur, der er beliggende på deres område inden ét år fra klassificeringen af den kritiske infrastruktur som europæisk kritisk infrastruktur.
2. Hver medlemsstat rapporterer kortfattet til Kommissionen om de former for sårbarhed, trusler og risici, der er fundet i hver af de sektorer, der henvises til i bilag I, inden 18 måneder efter vedtagelsen af den liste, der er omhandlet i artikel 4, stk. 2, og derefter løbende hvert andet år.

Der udformes en fælles model for disse rapporter efter proceduren i artikel 11, stk. 3.

3. Kommissionen vurderer på sektorbasis, om der kræves specifikke beskyttelsesforanstaltninger for europæisk kritisk infrastruktur.
4. Der kan udformes fælles metoder til gennemførelse af en sårbarheds-, trussels- og risikovurdering af europæisk kritisk infrastruktur på sektorbasis efter proceduren i artikel 11, stk. 3.

Artikel 8
Kommissionens støtte til europæisk kritisk infrastruktur

Kommissionen støtter ejere/operatører af klassificeret europæisk kritisk infrastruktur ved at give dem adgang til bedste praksis og metoder i tilknytning til beskyttelse af kritisk infrastruktur.

Artikel 9
Kontaktpunkter for beskyttelse af kritisk infrastruktur

1. Hver medlemsstat udpeger et kontaktpunkt for beskyttelse af kritisk infrastruktur.
2. Kontaktpunktet koordinerer spørgsmål vedrørende beskyttelse af kritisk infrastruktur internt i medlemsstaten, med andre medlemsstater og med Kommissionen.

Artikel 10
Fortrolighed og udveksling af oplysninger om beskyttelse af kritisk infrastruktur

1. Ved anvendelsen af dette direktiv sikrer Kommissionen ved passende foranstaltninger i overensstemmelse med Kommissionens afgørelse 2001/844/EF, EKSF, Euratom, at fortrolige oplysninger, som den har adgang til, eller som meddeles den af medlemsstaterne, beskyttes. Medlemsstaterne træffer tilsvarende foranstaltninger i overensstemmelse med relevant national lovgivning. Der tages behørigt hensyn til, hvor alvorlig en eventuel skade vil være for Fællesskabets eller en eller flere af dets medlemsstaters væsentlige interesser.
2. En medlemsstat sikkerhedsgodkender på et passende niveau enhver person, der på dens vegne behandler fortrolige oplysninger i medfør af dette direktiv.
3. Medlemsstaterne sikrer, at oplysninger om beskyttelse af kritisk infrastruktur, der gives til medlemsstaterne eller Kommissionen, ikke anvendes til andre formål end beskyttelse af kritisk infrastruktur.

Artikel 11
Udvalg

1. Kommissionen bistås af et udvalg bestående af en repræsentant for hvert kontaktpunkt for beskyttelse af kritisk infrastruktur.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 3 og 7 i Rådets afgørelse 1999/468/EF, jf. dens artikel 8.
3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dens artikel 8.

Det i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF omhandlede tidsrum fastsættes til en måned.

4. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 12
Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 31. december 2007. De tilsender straks

Kommissionen disse bestemmelser med en sammenligningstabel, som viser sammenhængen mellem de pågældende bestemmelser og dette direktiv.

Bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne tilsender Kommissionen de vigtigste nationale bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 13
Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 14
Adressater

Dette direktiv er rettet til alle medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Rådets vegne

BILAG I

LISTE OVER SEKTORER MED KRITISK INFRASTRUKTUR

Sektor	Undersektor
I. Energi	1 Olie- og gasproduktion, raffinering, behandling og lagring, inklusive pipelines
	2 Elfremstilling og -transmission
II. Atomindustri	3 Fremstilling og lagring/behandling af nukleare stoffer
III. Information, kommunikationsteknologi (IKT)	4 Informationssystemer og netværksbeskyttelse
	5 Instrumentering, automatisering og kontrolsystemer (SCADA osv.)
	6 Internettet
	7 Fast telenet
	8 Mobiltelefoni
	9 Radiokommunikation og -navigation
	10 Satellitbaseret kommunikation
	11 Radio- og tv-virksomhed
	IV. Vand
13 Kontrol med vandkvaliteten	
14 Tilsyn og kontrol med vandmængden	
V. Fødevarer	15 Fødevarerforsyning og fødevarer sikkerhed
VI. Sundhed	16 Læge- og hospitalsbehandling
	17 Medicin, sera, vacciner og lægemidler
	18 Biolaboratorier og bioagenser
VII. Finanssektoren	19 Clearing- og afregningsinfrastrukturer og -netværker på betalings- og værdipapirområdet
	20 Regulerede markeder
VIII. Transport	21 Vejtransport
	22 Jernbanetransport
	23 Lufttransport
	24 Transport ad indre vandveje
	25 Søtransport over lange og korte afstande
IX. Kemisk industri	26 Fremstilling og lagring/behandling af kemiske stoffer
	27 Pipelines til farlige stoffer (kemiske stoffer)
X. Rumfart	28 Rumfart
XI. Forskningsfaciliteter	29 Forskningsfaciliteter

BILAG II

SIKKERHEDSPLAN FOR OPERATØRER

I sikkerhedsplanen for operatører identificeres de aktiver, som ejerne og operatørerne af den kritiske infrastruktur har, og der findes relevante sikkerhedsløsninger med henblik på at beskytte dem. Sikkerhedsplanen skal mindst dække følgende:

- identifikation af vigtige aktiver
- gennemførelse af en risikoanalyse på grundlag af alvorlige trusselsscenarier, hvert aktivs sårbarhed og potentielle konsekvenser
- indkredsning, udvælgelse og prioritering af modforholdsregler og procedurer med en sontring mellem:
 - **permanente sikkerhedsforanstaltninger** med præcisering af, hvilke investeringer og midler der er nødvendige for sikkerheden, men som ejeren/operatøren ikke kan foretage eller anskaffe med kort varsel; det omfatter oplysninger om generelle foranstaltninger, tekniske foranstaltninger (herunder installering af detektorer, adgangskontrol samt beskyttelses- og forebyggelsesmidler), organisatoriske foranstaltninger (herunder varslingsprocedurer og krisestyring), kontrolforanstaltninger, kommunikation, bevidstgørelse og uddannelse samt sikring af informationssystemer
 - **graderede sikkerhedsforanstaltninger**, der aktiveres afhængig af risiko- og trusselniveauet.

FINANSIERINGSOVERSIGT TIL FORSLAGET

Politikområde: Retlige og indre anliggender

Aktivitet : Beskyttelse af kritisk infrastruktur

TITEL: Rådets direktiv om indkredsning og klassificering af europæisk kritisk infrastruktur og vurdering af behovet for at beskytte den

1. BUDGETPOST (NUMMER OG BETEGNELSE)

Ikke relevant

2. SAMLEDE TAL

2.1. Samlet rammebevilling (del B): mio. EUR som forpligtelsesbevilling

Ikke relevant

2.2. Gennemførelsesperiode:

Fra 2006

2.3. Samlet flerårigt skøn over udgifterne:

- a) Forfaldsplan for forpligtelses- og betalingsbevillinger (finansieringstilskud)
(jf. punkt 6.1.1)

Mio. EUR (3 decimaler)

	[2006]	[2007]	[2008]	[2009]	[2010]	[2011]	I alt
Forpligtelser	-	-	-	-	-	-	-
Betalinger	-	-	-	-	-	-	-

- b) Teknisk og administrativ bistand og støtteudgifter (jf. punkt 6.1.2)

Forpligtelser	-	-	-	-	-	-	-
Betalinger	-	-	-	-	-	-	-

a+b i alt	-	-	-	-	-	-	-
Forpligtelser	-	-	-	-	-	-	-
Betalinger	-	-	-	-	-	-	-

c) **Personale- og andre driftsudgifters samlede budgetvirkninger (jf. punkt 7.2 og 7.3)**

Forpligtelser/ betalinger	1 280 000	1 280 000	1 280 000	1 280 000	1 280 000	1 280 000	1 280 000
------------------------------	-----------	-----------	-----------	-----------	-----------	-----------	-----------

a+b+c i alt	1 280 000	1 280 000	1 280 000	1 280 000	1 280 000	1 280 000	1 280 000
Forpligtelser	1 280 000	1 280 000	1 280 000	1 280 000	1 280 000	1 280 000	1 280 000
Betalinger	1 280 000	1 280 000	1 280 000	1 280 000	1 280 000	1 280 000	1 280 000

2.4. Forenelighed med den finansielle programmering og de finansielle overslag

Dette direktiv er foreneligt med programmet om forebyggelse, beredskab og konsekvensstyring i forbindelse med terrorisme og andre sikkerhedsrelaterede risici for perioden 2007-2013.

2.5. Virkninger for budgettets indtægtsside

Det nyligt vedtagne program om forebyggelse, beredskab og konsekvensstyring i forbindelse med terrorisme og andre sikkerhedsrelaterede risici for perioden 2007-2013 (137,5 mio. EUR) vil som en del af det generelle program vedrørende sikkerhed og sikring af friheder bidrage til gennemførelsen af EPCIP-programmet til bekæmpelse af sikkerhedsrisici og beskyttelse af de fysiske ressourcer, tjenester og informationsteknologifaciliteter, netværker og infrastrukturaktiver, hvis afbrydelse eller ødelæggelse vil have alvorlige konsekvenser for de kritiske funktioner i samfundet. Programmets anvendelsesområde er begrænset, da det ikke omfatter investeringer i relation til hardware og udstyr. Dette program finder ikke anvendelse på forhold, der er omfattet af andre finansielle instrumenter, særlig instrumentet for hurtig indsats i katastrofesituationer.

For så vidt angår forebyggelse og beredskab tager programmet sigte på at:

- a) stimulere, fremme og støtte risiko- og trusselvurderinger vedrørende kritisk infrastruktur, herunder vurderinger på stedet, for at indkredse trusler og sårbarhed og behov for at forbedre deres sikkerhed
- b) fremme og støtte fælles driftsforanstaltninger for at forbedre sikkerheden i forbindelse med forsyningskæder på tværs af grænserne, forudsat at konkurrencereglerne på det indre marked ikke forvrides
- c) fremme og støtte udviklingen af minimumssikkerhedsstandarder, udveksling af bedste praksis, risikovurderingsredskaber, metoder til at sammenligne og prioritere infrastruktur i forskellige sektorer, sårbarhedsanalyse og indbyrdes afhængighed af beskyttelse af kritisk infrastruktur.
- d) fremme og støtte koordineringen af og samarbejdet om beskyttelse af kritisk infrastruktur på fællesskabsplan; når det er relevant, udformning af forslag til minimumsbeskyttelsesforanstaltninger og fælles retningslinjer.

For så vidt angår konsekvensstyring tager programmet sigte på at:

- a) stimulere, fremme og støtte udvekslingen af knowhow, erfaring og teknologi
- b) stimulere, fremme og støtte udviklingen af relevante metoder og beredskabsplaner
- c) sikre realtidsinput af særlig ekspertise vedrørende terrorisme inden for rammerne af systemerne for den overordnede krisestyring, hurtig alarmering og civilbeskyttelse.

Forslaget har derfor ingen indflydelse på indtægterne

3. BUDGETSPECIFIKATIONER

Udgifternes art		Nye	EFTA-bidrag	Kandidatlandenes deltagelse	Udgiftsområde i de finansielle overslag
IOU	IOB	Ikke relevant	Ikke relevant	Ikke relevant	Ikke relevant

4. RETSGRUNDLAG

Retsgrundlaget for forslaget er artikel 308 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

5. BESKRIVELSE OG BEGRUNDELSE

5.1. Behov for EU-foranstaltninger

5.1.1. Mål

Et direktiv er det bedst egnede instrument til at skabe fælles rammer for beskyttelsen af europæisk kritisk infrastruktur, da medlemsstaterne anvender forskellige fremgangsmåder for så vidt angår beskyttelse af kritisk infrastruktur og har forskellige retstraditioner. Ved at fremkomme med en række nøgleidéer og give medlemsstaterne mulighed for at anvende de fremgangsmåder, der passer bedst til deres behov, kan programmet fuldt ud gennemføres og samtidig bygge videre på de allerede opnåede resultater.

5.1.2. Dispositioner, der er truffet på grundlag af forhåndsevalueringen

Alle relevante berørte parter er blevet hørt i forbindelse med udformningen af EPCIP-programmet. Det er sket ved hjælp af følgende:

- Grønbogen om beskyttelse af europæisk kritisk infrastruktur blev vedtaget den 17. november 2005, idet høringsperioden udløb den 15. januar 2006. 22 medlemsstater har officielt svaret på høringen. Ca. 100 private

sektorrepræsentanter fremkom også med bemærkninger til grønbogen. I svarene blev der generelt givet støtte til idéen om EPCIP-programmet.

- Kommissionen afholdt tre seminarer om beskyttelse af kritisk infrastruktur (i juni 2005, september 2005 og marts 2006). Alle tre seminarer havde deltagelse af repræsentanter for medlemsstaterne. Den private sektor blev inviteret til seminarer, der blev afholdt i september 2005 og marts 2006.
- Der blev afholdt uformelle møder med kontaktpunkter for beskyttelse af kritisk infrastruktur. Kommissionen var vært for to møder for medlemsstaternes kontaktpunkter for beskyttelse af kritisk infrastruktur (december 2005 og februar 2006).
- Der blev afholdt uformelle møder med repræsentanter for den private sektor. Der blev afholdt adskillige uformelle møder med repræsentanter for særlige private virksomheder og erhvervsorganisationer.
- Internt i Kommissionen blev der i forbindelse med arbejdet med udviklingen af EPCIP-programmet afholdt regelmæssige møder i undergrupper vedrørende beskyttelse af kritisk infrastruktur under den tværtjenstlige gruppe vedrørende de interne aspekter af terrorisme.

5.2. Indsatsområder og nærmere bestemmelser for støtten

De budgetmæssige følger vurderes i den ledsagende finansieringsoversigt.

5.3. Gennemførelsesmetoder

Der er tale om et direktiv, og der er derfor ikke behov for en metode til gennemførelse af budgettet.

6. FINANSIELLE VIRKNINGER

6.1. Samlede finansielle virkninger for budgettets del B (hele programperioden)

6.1.1. Finansieringsstøtte

Ikke relevant

6.1.2. Teknisk og administrativ bistand, støtteudgifter og it-udgifter (forpligtelsesbevillinger)

Ikke relevant

6.2. Beregning af omkostningerne pr. foranstaltning i budgettets del B (hele programperioden)

Ikke relevant

7. VIRKNINGER FOR PERSONALERESSOURCER OG ADMINISTRATIONSUDGIFTER

7.1. Personalemæssige virkninger

Stillingsstyper		Eksisterende personale til forvaltning af foranstaltningen		I alt	Opgavebeskrivelse
		Faste stillinger	Midlertidige stillinger		
Tjenestemænd eller midlertidigt ansatte	A	8 A	1 C	10	Indsamling og behandling af oplysninger, forberedelse af udvalgmøder
	B	1 B			
	C				
Andre personaleressourcer					
I alt		9	1	10	

Behovene for menneskelige og administrative ressourcer vil blive dækket inden for rammerne af bevillingerne til det generaldirektorat, der varetager forvaltningen, ved den årlige ressourcetildeling.

7.2. Samlede finansielle virkninger af personaleforbruget

Arten af personaleressourcer	Beløb i EUR	Beregningsmetode*
Tjenestemænd	1 080.000	(108 000 x 10 = 1 080 000)
Midlertidigt ansatte	48 000	4 000 x 12 = 48 000
Andre personaleressourcer (oplys budgetpost)		
I alt	1 128 000	

Beløbene modsvarer de samlede udgifter i en tolv måneders periode.

7.3. Andre administrative udgifter som følge af foranstaltningen

Budgetpost (nummer og betegnelse)	Beløb i EUR	Beregningsmetode
Samlet bevilling (Afsnit A7)		
A-0701 - Tjenesterejser	24 000	2000 x 12 måneder = 24 000
A-07030 - Møder	-	-
A07031 – Udvalg, der skal høres	128 000	32 000 x 4 møder/år = 128 000
A-07032 - Udvalg, som det ikke er obligatorisk at høre	-	-
A-07040 - Konferencer	-	-
A0705 - Undersøgelser og konsultationer	-	-
Andre udgifter (specificeres)		
Informationssystemer (A-5001/A-4300)	-	-
Andre udgifter - del A (specificeres)		
I alt	152 000	

Beløbene modsvarer de samlede udgifter i en tolv måneders periode.

Oplys, hvilken type udvalg det drejer sig om, og hvilken gruppe det tilhører.

I.	Samlet årligt beløb (7.2 + 7.3)	1 280 000
II.	Foranstaltningens varighed	Igangsæt
III.	Foranstaltningens samlede omkostninger (I x II)	

8. RESULTATOPFØLGNING OG EVALUERING

8.1. Resultatopfølgningssystem

Ikke relevant

8.2. Hvordan og hvor ofte skal der evalueres?

Ikke relevant

9. FORHOLDSREGLER MOD SVIG

Ikke relevant